ואמר זה כוזה. והכא קא מיפלגי מר סבר בעיקרו מתפיס ומר סבר בהיתר קא מתפיס לאחר זריקת דמים: **אמר קרא כי יהוד נדר כי יהוד כדבר הנדור.** הוי נדר ואסור לאפוקי בכור דדבר האסור (ד) דממילא מיתסר: **אמר קרא לה' לרבות דבר האסור.** לכל דבר שהוא אסור (ה) ולגבוה הוא מתפיסו נמי בנדר מע"פ שהוא אסור גלוי נדר כגון נכור: **מרבה אני חטאת ואשם.** שהם מתפיסים מפני שהוא מתפיסן בנדר מע"ג דעל חטת בזין ועל משוס נדר מפ"ה הוי מתפיסו שאומר הרי זו לחטאתי ולשמי מצל נכור אינו מתפיס כלל שממעי אמו (ו) קדש עלמו: **כי לא מקדיש ליה.** אם לא הקדישו מי לא מיקדיש נלמו הכי משום הכי לא חשיב (ו) כלל כי מתפיס ליה בנדר מצל חטאת ואשם לא מיקדש לעולם אי לא מקדיש להו: **כולן שאוכל לך אסור.** הכי אמר בראימרא שאוכל לך כמי כמאן דאמר יאסר עלי מה שאוכל לך מצל אמר בראימרא לא אוכל לך מותר לאמרא אי ר"מ דאמר מאן דאמר שמעינן ליה דלא אמר בראימרא לא אוכל לך מותר דמשמע ליה אין בראימרא לא אוכל לך אסור. ומותר: **מאן שמעינן ליה דלא אמר ליה אין בראימרא לאימרא לאימרא.** דכולן שאוכל לך אסור: **ר"מ היא.** דפליג עליה דר"י דאי ר"י ליה ליה בראימרא לאמרא (ה) האומר ירושלים לא אמר כלום: **וכולן לא אוכל לך מותרין.** אפילו אמר לאימרא לא אוכל לך: **לא קשיא הא דאמר לאימרא הא דאמר.** מתני' דתנן לקמן (ח) וכו' דאמר לאימרא לא אוכל לך דהיינו לקרבן דמשמע לקרבן יהא לפיכך לא אוכל לך ובריית' דקתני מותר תניא ליה כי אמר לאמר לא לאימרא לא אוכל לך הא אם אוכל לך יהא בראימרא דהיינו מכלל לאו ולכאי מותר דלר"מ ליה מכלל לאו אין [לן]: **מתני' האומר עולה.** יהא שאוכל לך או מנחה כו' אסור: **רבי יהודה מכיר.** דלא אמר כעולה בחטאת: **גמ' מסתמא הנך ברי מאיר דלא אמרי לאימרא לאימרא.** דאי בראימרא לאימרא בראימרא לאימרא בראימרא לאימרא